

Ne Vakit Maziyi Ansamnedense İçim Burkulur

– Yazan Adam · 24 Haziran 2013

Orjinal boyutu için tıklayın 720x540px and 120KB.

Bilmem ki kime sorayım,
Kalbini şehre dip huzur bulayım
Hangi ilham-ı lahzasında ki tesiriyle yol alayım,
Ruhumun ah u zarını bir nebze olsun anlatayım

Sine-i tarumarlığımı
Ummana bırakayım, titreten bir aşkın
Sahrasında uyuyayım

Yol ver dedim dağlara,
kalbimde kümeleşen bayırlara
Kurumuş ovalara bakıp, içimin yangınlığıyla kalayım

Sanki bulutlar
Baskın yapıyor, geceler niye sızlatıyor
Sabrım ah ediyor, kanaat hangi vaktin
Şafağını bekliyor, umutlarım feryat ediyor

Firkatiyle şad olduğum sürür
Sanki alay ederek bakıyor, muhtaçlığımı kim anlıyor
Yâd ellerden selam gelmiyor, nameler
Niye yazılmıyor kalbimden yalnızlık çıkmıyor

Bazen Üsküdar da,
Kimi zaman Adalarda, Beylerbeyi niye
Temaşa ediyor hicranla

Bir zamanlar ne sakindi Çamlıca,
Boğazın suskun çığılığı sinem de nasıl bir acıysa

Göçüp giden feryatlar kahkaha atarak
Şakıyan canlar kendi canına kıyan insanlar
Neden figan eder martılar, tebessüm eden erguvanlar,

Salınıyor suskunlaşan yalılar

Hani nerdesin ey
Hasret kaldığım zamanlar,

Yâriyle kalbi sürur yaşayan manayı figanlar
Niçin bu kadar perişanlaştı insanlar,
Edebi terk eden hazlar, o aşktan uzaklaşanlar

Ruhuna bigâne kalanlar,
Kalbi letaifleri ihmal eden soluklar,
Fırsat için yarışanlar

Hiç acımadan,
Vicdanın sesini duymadan,
Nefsi hergeleliği bırakmadan yaşayanlar

Neden ölümden medet umar olduk,
Sanki maverayı unuttuk, niye savrulmuşluk
Neden telakkiler, dinmeyen asabiyetler, şuur
Adına dile gelenler, nerden kovulduk

Nerde kaldı kalbi muhabbetler,
Hoşgörüyü kavilleşen akitler, sevgi adına gayretler
Ayrık otu gibi salınıyor kepazelikler,
Ruhunu ve kalbini ihmal ettiren nefsanîlikler

Mustafa CİLASUN